

суперечливі підходи.

У світлі вище викладеного матеріалу нашого дослідження ми пропонуємо власне визначення ризику – як можливості того, що певна вибрана дія чи діяльність, чи бездіяльність призведе до втрат (негативних результатів), яких можна уникнути (або зменшити) шляхом попереджувальних дій.

Використані джерела

1. Брич В.Я., Крамарчук С.П. Управління ризиками у туристичному бізнесі // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету ім. Володимира Гнатюка. Серія: географія. – 2010. – № 2 (28). – С105-110.
2. Донець Л.І. Обґрунтування господарських рішень і оцінювання ризиків: навч. посібн. / Л.І. Донець, О.В. Шепеленко, С.М. Баранцева. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 472 с.
3. Корнилова Т.В. Индивидуальные категоризации субъективного риска / Т.В. Корнилова // Вопросы психологии. – 1999. – № 6. – С.128-138.
4. Лук'янова В.В., Головач Т.В. Економічний ризик: Навч. посібник / В.В.Лук'янова, Т.В. Головач. – К.: Академвидав, 2007. – 464 с.
5. Стандарти управління ризиками FERMA. – www.ferma-asso.org.
6. Фріс П.Л. Кримінальне право України. Загальна частина: Підручник для студентів вищих навчальних закладів / П.Л. Фріс. – К.: Атіка, 2004. – 488 с.
7. Ядгаров Я. С. История экономических учений: Учебник / Я. С. Ядгаров. – 4-е изд., перераб. и доп. – М.: ИНФРА-М, 2004. – 480 с.

Вусата Яна

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту та публічного управління Скочиляс С.М.)

КОРПОРАТИВНА КУЛЬТУРА ЯК ІНСТРУМЕНТ ЕФЕКТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ПІДПРИЄМСТВА

В сучасних умовах господарювання ефективність діяльності підприємств багато в чому визначається рівнем розвитку їх корпоративної культури. Необхідність формування корпоративної культури підприємства в умовах розвитку ринкових відносин не викликає сумнівів. Корпоративна культура складається з ідей, основоположних цінностей і поглядів. Зокрема, це стиль поведінки, стиль спілкування з клієнтами та колегами, активність співробітників, їх зацікавленість, рівень мотивації та ін.

Мета корпоративної культури полягає у забезпеченні високої прибутковості підприємства за допомогою вдосконалення управління людськими ресурсами для забезпечення лояльності співробітників до керівництва, виховання у працівників ставлення до підприємства, як до свого будинку. Розвиток персоналу є найважливішою умовою успішного функціонування будь-якої організації. Це особливо справедливо в сучасних умовах, коли науково-технічний прогрес значно прискорює старіння професійних знань і навичок. Невідповідність кваліфікації персоналу потребам

компанії негативно позначається на результатах її діяльності [1].

Корпоративна культура може слугувати потужним інструментом підвищення загального рівня управління персоналом на підприємстві. Тому культурологічний підхід до дослідження ефективного функціонування підприємства, який передбачає вивчення процесів, що відбуваються в організації, через призму культури, яка визначає специфіку діяльності, особливості взаємовідносин між працівниками, вимоги і ставлення до них, набуває вагомого значення для прибуткового функціонування підприємства. Створення ефективної організації неможливе без врахування чинника лідерства: «сильні керівники – сильна культура». Спочатку поведінка керівників визначає і формує корпоративну культуру, а потім корпоративна культура організації визначає поведінку її співробітників.

У психології корпоративна культура розглядається як система базових передбачень, цінностей і норм організації, що визначає правила поведінки її персоналу, діловий стиль, ритуали, символи і міфи. Саме ці складові корпоративної культури мобілізують внутрішні ресурси, еднають і мотивують персонал, надають змісту його праці і надихають на максимальну самовіддачу, створюють можливість вирішувати складні завдання щодо виробництва якісного продукту.

За своїм змістом корпоративна культура є системою цінностей, правил та норм поведінки в конкретній організації, системою взаємин і спілкування працівників. Підприємство має культуру тоді, коли воно має історію, досить тривалу для формування колективних базових уявлень. Будучи сформованими і сприйнятими, вони стають визначальними особливостями підприємства.

Корпоративна культура в організації виявляється у трьох зрізах, а саме:

- організація виробництва та виконання професійних обов'язків;
- взаємодія окремих працівників та підрозділів між собою;
- міжособистісне спілкування, зокрема спілкування працівників між собою, з клієнтами, партнерами, акціонерами та конкурентами.

Характерні риси корпоративної культури в організації:

- відповідність (інтегративний ступінь) чи невідповідність (дезінтегративний ступінь) ієрархії особистісних та внутрішньо-групових цінностей;
- спільність особистісних та функціонально орієнтованих цінностей;
- стабільність (високий ступінь адекватності) чи нестабільність (низький ступінь адекватності) прийнятих норм поведінки та традицій [2].

Аналізуючи найбільш значущі фактори, що впливають на формування корпоративної культури, можна визначити критерії, відповідність яким свідчить про сильну корпоративну культуру:

- спільність інтересів – більшість співробітників і менеджерів поділяють спільні цінності і методи ведення бізнесу;

– адекватність обраної стратегії – цілі компанії не суперечать корпоративній культурі;

– адаптивність культури – здатність бути каталізатором змін. Цінності, що характеризують цінність культури – це довіра, схильність до ризику, заповзятливість, креативність, інновації і т.д [3].

З метою забезпечення стабільного розвитку підприємств та підвищення ефективності їх діяльності, керівництву українських підприємств необхідно інвестувати ресурси у формування та вдосконалення корпоративної культури. Корпоративна культура повинна знаходитися в центрі постійної уваги менеджерів. Вона має сприяти досягненню ефективних результатів діяльності підприємства на основі наближення інтересів адміністрації і персоналу. Формування позитивної корпоративної культури дасть змогу підвищити конкурентоспроможність підприємств та їх продукції як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках.

Використані джерела:

1. Іванченко А.В. Орієнтація на розвиток персоналу в системі корпоративних цінностей підприємства // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. – 2015. – № 4, Ч. 2, Т. 1. – С. 185 – 190.
2. Назарова Г.В. Корпоративне управління : навч. посібник. – Х.: Еспада, 2013. – 531 с.
3. Хаєт Г.Л. Корпоративна культура. – К. : Центр навчальної літератури, 2014. – 423 с.

Галанов Василь

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту та публічного управління Кривокульська Н.М.)

ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОТИ З ПЕРСОНАЛОМ В МЕДИЧНІЙ УСТАНОВІ

Докорінні зміни, що сталися в системі національної економіки нашої держави та системі функціонування вітчизняних організацій зумовили потребу в нових управлінських знаннях, посилили інтерес до персоналу з високими професійно-кваліфікаційними характеристиками, орієнтованого на досягнення кінцевої мети, та зумовили необхідність зміни підходів до управління персоналом та організації з ним роботи.

Організація роботи з персоналом є складним і складовим компонентом управління організацією, зокрема, управління кадровими ресурсами. Організація роботи з персоналом в медичній установі має враховувати специфіку людських ресурсів, яка виражається в тому, що: по-перше, люди наділені інтелектом, їх реакція на управління є емоційною, продуманою, а не механічною, а це означає, що процес взаємовідносин є двосторонній; по-друге, люди постійно удосконалюються і розвиваються; по-третє, відносини ґрунтуються на довготерміновій основі, оскільки трудове життя людини може